Zrozumieć zespół zaburzeń funkcji poznawczych u psów

Vetura i Dr. Ilse Ertl • Ostatnia aktualizacja: 19. października 2026

Dr. Ilse Ertl

Artykuł ten powstał we współpracy z lekarką weterynarii dr Ilse Ertl. Od 20 lat prowadzi ona własną praktykę weterynaryjną specjalizującą się w małych zwierzętach w pobliżu Monachium i chętnie dzieli się swoją wiedzą z zainteresowanymi właścicielami psów.

Udostępnij wpis:

Zespół zaburzeń poznawczych u psów (CCD, często nazywany demencją psów) to postępująca, związana z wiekiem choroba mózgu psów, podobna do choroby Alzheimera u ludzi. Głównymi objawami są dezorientacja, zaburzenia rytmu snu i czuwania, zmiany w zachowaniu oraz nieczystość w domu. Badania wskazują, że choroba ta dotyka od 14 do 35 procent psów w wieku powyżej ośmiu lat (Landsberg i in. 2012), a w przypadku bardzo starych zwierząt odsetek ten jest znacznie wyższy. Choroba ta jest nieuleczalna, ale dzięki wczesnym, wielokierunkowym działaniom można wyraźnie spowolnić jej postęp.

W mojej praktyce często spotykam właścicieli, którzy przyprowadzają swojego psa dopiero wtedy, gdy ten biega w nocy po mieszkaniu lub nie potrafi już znaleźć drogi powrotnej z bramy ogrodowej do drzwi wejściowych. Właśnie od tego chciałbym zacząć. Powinieneś umieć wcześnie rozpoznać pierwsze objawy, dobrze przygotować się do wizyty u weterynarza oraz znać konkretne sposoby radzenia sobie z problemami w codziennym życiu.

Spis treści

Chcesz przeczytać ten artykuł później? Pobierz artykuł w formacie PDF

Najważniejsze na początek

1. **Wiek i pierwsze objawy**
   Od 8 roku życia choroba dotyka mniej więcej co siódmego do co trzeciego psa — wraz z wiekiem ryzyko znacznie wzrasta. Sześć głównych objawów zgodnie ze schematem DISHAA pomaga we wczesnej diagnozie: dezorientacja, zmiany w zachowaniu, zaburzenia snu, nieczystość w domu, zmiany w aktywności i lęk.
2. **Leczenie i wsparcie**
   CCD jest chorobą nieuleczalną, ale dzięki wczesnemu leczeniu wielokierunkowemu, obejmującemu strategie żywieniowe, stymulację, modyfikacje środowiska oraz leki, można znacznie spowolnić jej postęp. Olej MCT, kwasy tłuszczowe omega-3 (DHA/EPA), przeciwutleniacze i witaminy z grupy B, zgodnie z dowodami naukowymi, wspomagają metabolizm mózgu u osób starszych.
3. **Nowe wytyczne dotyczące demencji u psów**
   Pierwsze międzynarodowe wytyczne dotyczące demencji u psów (Grupa Robocza CCDS, JAVMA 2026) po raz pierwszy ujednolicają procedury diagnostyczne i monitorowanie.

Zespół zaburzeń funkcji poznawczych u psów: przyczyny, patologia i występowanie

Zespół zaburzeń poznawczych u psów (CCD) to choroba neurodegeneracyjna dotykająca starzejące się psy. Nie jest to zwykłe „starzenie się". W mózgu zachodzą zmiany strukturalne i biochemiczne, co powoduje wymierny spadek zdolności percepcyjnych, pamięci, zdolności uczenia się oraz zachowań społecznych. W języku potocznym mówi się o demencji starczej lub demencji psów, natomiast w literaturze fachowej pojawia się dodatkowo skrót CCD lub, ostatnio, CCDS. Częstość występowania tej choroby wśród psów w podeszłym wieku znacznie wzrasta wraz z wiekiem.

U psów w wieku od jedenastu lat zmiany w zachowaniu występują u około jednej czwartej do jednej trzeciej populacji, a u psów powyżej piętnastu lat odsetek ten, jak pokazują najnowsze badania, jest jeszcze znacznie wyższy. Mimo to zaburzenia funkcji poznawczych u starzejących się psów i kotów są w praktyce znacznie niedodiagnozowane, ponieważ wielu właścicieli odruchowo przypisuje objawy starzeniu się zwierząt, tracąc w ten sposób cenny czas na leczenie.

Co dzieje się patologicznie w mózgu starzejącego się psa

Wraz z wiekiem w mózgu psów między komórkami nerwowymi odkładają się tzw. blaszki beta-amyloidowe. Te złogi białkowe zakłócają przekazywanie sygnałów i stanowią kluczowy patologiczny element łączący z chorobą Alzheimera u ludzi (Cummings i in. 1993; Schutt i in. 2016). Równolegle w komórkach gromadzi się „pigment starości" – lipofuszyna, co dodatkowo ogranicza ich wydajność metaboliczną. Do tego dochodzi stres oksydacyjny. Wolne rodniki powstają szybciej, niż organizm jest w stanie je zneutralizować za pomocą własnych przeciwutleniaczy. Skutkiem tego są uszkodzenia komórek w szczególnie wrażliwych obszarach mózgu, takich jak hipokamp, odpowiedzialny za orientację i pamięć.

Jednocześnie pogarsza się metabolizm glukozy, a mózg nie jest już w stanie w wystarczającym stopniu przetworzyć swojego głównego źródła energii. Pogrubione ściany naczyń krwionośnych i zmniejszone ukrwienie mózgu dodatkowo pogłębiają niedobór energii i tlenu w neuronach.

Czy niektóre rasy są narażone na tę chorobę częściej?

Jak dotąd nie wykazano jednoznacznej predyspozycji rasowej. Statystycznie w niektórych zbiorach danych częściej pojawiają się mniejsze rasy, przede wszystkim dlatego, że średnio dożywają one wyższego wieku i w związku z tym dłużej pozostają w fazie ryzyka. Trwają pierwsze badania nad markerami genetycznymi i specyficznymi dla poszczególnych ras procesami starzenia się, jednak na razie nie można na ich podstawie sformułować wiarygodnych zaleceń dotyczących profilaktyki lub terapii w codziennym życiu. Dlatego w praktyce ważniejsze od rasy jest poważne traktowanie zmian w zachowaniu każdego starszego psa już na wczesnym etapie i nieuznawanie ich za normalny proces starzenia się.

Jak rozpoznać sześć objawów DISHAA w życiu codziennym

Z punktu widzenia weterynarii schemat DISHAA sprawdził się jako narzędzie do systematycznej klasyfikacji zmian w zachowaniu. Obejmuje on sześć głównych obszarów objawów, na podstawie których właściciele i weterynarze mogą wspólnie rozpoznawać nieprawidłowości. Poniższy przegląd pokazuje, jak te obszary objawiają się konkretnie w codziennym życiu – często stopniowo, rzadko z dnia na dzień. Podczas czytania warto od razu porównać każdy obszar objawów z zachowaniem własnego psa i krótko zapisać zauważone sytuacje, najlepiej podając datę i godzinę. W ten sposób w ciągu dwóch do trzech tygodni powstaje realistyczny obraz sytuacji, który znacznie ułatwi Tobie i Twojemu weterynarzowi klasyfikację.

Przegląd sześciu obszarów objawów DISHAA

1. **Brak orientacji.** Pies zatrzymuje się w rogach pokoju, podchodzi do drzwi od strony zawiasów lub nie rozpoznaje już znanych tras spacerowych.
2. **Zmiany w interakcjach.** Twój niegdyś przywiązany towarzysz już cię nie wita, zachowuje się oschle lub nie reaguje na swoje imię.
3. **Rytm snu i czuwania.** W ciągu dnia śpi głęboko, a w nocy nie spokojnie, szczekając lub podczas wędrówki. Klasyczny obraz, który stanowi ogromne obciążenie dla Haltera.
4. **Nietrzymanie moczu w pomieszczeniach.** Nagle pies oddaje mocz lub kał w mieszkaniu, mimo że pod względem organicznym pęcherz i układ pokarmowy nie wykazują żadnych nieprawidłowości.
5. **Zmiana poziomu aktywności.** Bezcelowe błąkanie się lub powtarzające się krążenie, albo przeciwnie – obojętność i utrata radości z gry.
6. **Strach.** Nowe obawy związane z hałasem, przywiązanie aż do strach przed utratą, nasilone wydawanie dźwięków bez wyraźnego powodu.

Jedna z moich pacjentek, trzynastoletnia suczka rasy tybetański terier, stała rano przez kilka minut przed miską z jedzeniem, nie rozpoznając jej. Takie epizody dezorientacji stanowią wczesny sygnał ostrzegawczy, który nie powinien powodować opóźnień w podjęciu dalszych kroków diagnostycznych.

Lista kontrolna: Kiedy nie należy zwlekać z wizytą u weterynarza

Niektóre spostrzeżenia uzasadniają wyznaczenie terminu w najbliższym czasie – nie za cztery tygodnie, ale w ciągu najbliższych dni.

- Nagły niepokój w nocy lub wydawanie dźwięków bez wyraźnego powodu
- Nietrzymanie moczu, mimo że dotychczas nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości w funkcjonowaniu pęcherza, nerek i układu pokarmowego
- Bezradne stanięcie w kątach lub przed niewłaściwą stroną drzwi
- Twój pies nie rozpoznaje już znajomych osób ani innych zwierząt domowych
- Nowe, pozornie bezpodstawne lęki lub agresja
- Utrata wyuczonych poleceń, które przez lata były opanowane bezbłędnie

Normalne starzenie się czy początkowa demencja?

Odróżnienie od innych diagnoz różnicowych jest trudne, ponieważ wiele chorób związanych z wiekiem wywołuje podobne objawy. Na przykład pies z zaawansowaną chorobą zwyrodnieniową stawów staje się niespokojny w nocy z powodu przewlekłego bólu, a nie z powodu dezorientacji mózgu. Również utrata słuchu i wzroku może sprawiać, że psy zachowują się tak, jakby cierpiały na „demencję". Nie słyszą poleceń lub wpadają na meble. Do tego dochodzą czynniki internistyczne, takie jak niedoczynność tarczycy, zespół Cushinga, nadciśnienie tętnicze oraz choroby nerek lub wątroby.

Wszystko to może wpływać na motywację, sen i zachowanie. Właśnie dlatego zespół dysfunkcji poznawczych (CCD) jest klinicznie diagnozą wykluczającą, która wymaga zastosowania ustrukturyzowanego, wieloetapowego planu diagnostycznego. Dopiero po rozważeniu lub wykluczeniu innych diagnoz różnicowych CCD pozostaje najbardziej prawdopodobnym wyjaśnieniem.

Praktycznym narzędziem jest próba leczenia przeciwbólowego. W przypadku podejrzenia, że ból ma wpływ na stan pacjenta, przepisuję odpowiedni lek przeciwbólowy na okres od czterech do sześciu tygodni i obserwuję, czy poprawia się jakość snu, poziom aktywności i nastrój. Jeśli podczas przyjmowania leków przeciwbólowych ustąpią niepokój i bezcelowe krążenie po pomieszczeniach, oznacza to raczej artrozę niż demencję. Prosty, ale bardzo miarodajny test.

Tak przebiega badanie diagnostyczne u weterynarza

Wizyta diagnostyczna prawie zawsze rozpoczyna się od szczegółowego wywiadu. Zadaję konkretne pytania dotyczące snu, rytuałów powitalnych, zachowań podczas zabawy, czystości w domu oraz orientacji w znanym otoczeniu. Pomocne są tutaj ustrukturyzowane kwestionariusze, takie jak skala DISHAA, CCDR (Canine Cognitive Dysfunction Rating Scale), CADES lub Canine Cognitive Assessment Scale, które pozwalają na ilościowe określenie zmian w zachowaniu. Następnie przeprowadzane jest badanie kliniczne i neurologiczne, uzupełnione morfologią krwi, badaniem funkcji narządów, badaniem tarczycy oraz pomiarem ciśnienia krwi.

W przypadku niejasnych wyników lub objawów neurologicznych wskazane może być wykonanie badania MRI z pobraniem próbki płynu mózgowo-rdzeniowego. Międzynarodowe wytyczne określają to jako poziom diagnostyczny 2 (Olby i in., JAVMA 2026). Jako weterynarz szczególnie liczę na krótkie filmy nagrane telefonem komórkowym, przedstawiające zachowanie zwierzęcia w nocy lub typowe momenty dezorientacji. Często mają one większe znaczenie dla wczesnej diagnozy niż jakikolwiek opis słowny.

Przygotowanie arkusza DISHAA w domu

Z testem samokontroli warto skorzystać przed wizytą. Przez tydzień obserwuj swojego psa pod kątem sześciu opisanych powyżej obszarów zachowania i zanotuj, jak często występuje dany objaw – codziennie, kilka razy w tygodniu, sporadycznie czy wcale. Następnie oceń każdy objaw w skali od zera do pięciu i zsumuj wyniki, uzyskując wynik ogólny. Im wyższy wynik, tym zazwyczaj bardziej zaawansowany jest obraz choroby.

Ważne: Wynik ten nie zastępuje diagnozy. Stanowi on punkt wyjścia do rozmowy, który pokazuje Twojemu weterynarzowi, gdzie naprawdę występują trudności w codziennym życiu zwierzęcia i jakie działania należy podjąć w pierwszej kolejności.

Leczenie wielokierunkowe obejmujące dietę, stymulację, środowisko i leki

W poniższych czterech podrozdziałach pokazano, w jaki sposób można wdrożyć w codziennym życiu zasady dotyczące odżywiania, stymulacji poznawczej, dostosowania do otoczenia oraz wsparcia farmakologicznego.

Olej MCT i ciała ketonowe: alternatywne źródło energii dla starzejącego się mózgu

Triglicerydy o średniej długości łańcucha odgrywają kluczową rolę w dietyce związanej z demencją. W wątrobie są one przekształcane w ciała ketonowe, które starzejący się mózg może wykorzystywać nawet wtedy, gdy jego metabolizm glukozy jest już ograniczony. W ten sposób ciała ketonowe mogą alternatywnie pokrywać znaczną część zapotrzebowania energetycznego mózgu (Pan i in. 2018). W mojej praktyce empirycznie sprawdziła się dawka około dwóch gramów oleju MCT na kilogram suchej karmy, podawana stopniowo, aby uniknąć problemów trawiennych.

Kwasy omega-3, przeciwutleniacze i mikroelementy: profil żywieniowy dla psów cierpiących na demencję

Co najmniej równie ważne są kwasy tłuszczowe omega-3: DHA i EPA. Działają przeciwzapalnie, stabilizują błony komórek nerwowych i są niezbędne dla plastyczności synaptycznej oraz funkcjonowania układu nerwowego. W kwestii dawkowania kieruję się ogólną zasadą od 50 do 100 miligramów mieszanki kwasów tłuszczowych omega-3 na kilogram masy ciała dziennie, najlepiej pochodzących z oleju z alg morskich, jak w Kompleks omega-3 firmy Vetura.

Ponadto przeciwutleniacze, takie jak witamina E i C, zmniejszają stres oksydacyjny, witaminy z grupy B wspomagają gospodarkę energetyczną i syntezę neuroprzekaźników, a aminokwas arginina poprawia ukrwienie mózgu poprzez tlenek azotu.

Możesz bez ryzyka wypróbować nasz produkt dzięki 60-dniowej gwarancji zwrotu pieniędzy. Jeśli złożysz zamówienie przed godziną 15:00, zazwyczaj zostanie ono dostarczone już następnego dnia i będziesz mógł od razu skorzystać z produktu.

Przegląd składników odżywczych wraz z substancjami czynnymi i ich rolą w mózgu psa

Bezpośrednie porównanie najważniejszych elementów.

Wirkstoff	Funkcja w mózgu	Typowe źródło
MCT	Dostarcza ketony jako alternatywne źródło energii	Pochodne oleju kokosowego, olej MCT
DHA/EPA	Działanie przeciwzapalne, ochrona błony komórkowej	Olej rybny, olej z alg
Vitamin E	Ochrona przed stresem oksydacyjnym	Olej z kiełków pszenicy, olej słonecznikowy
Witamina C	Regeneruje witaminę E, neutralizuje wolne rodniki	Owoce dzikiej róży, papryka
Witaminy z grupy B	Równowaga energetyczna, neuroprzekaźniki	Wątroba, żółtko, drożdże
Arginina	Poprawia ukrwienie mózgu	Mięso, ryby

Ważne jest połączenie składników. Pojedyncze składniki odżywcze w megadawach niewiele pomagają, natomiast odpowiednio dobrany profil wspomaga jednocześnie kilka mechanizmów patogenetycznych.

Stymulacja umysłowa: jak ćwiczenia poznawcze spowalniają procesy degeneracyjne

Badania grupy roboczej pod kierownictwem Milgrama pokazują, że u psów poddanych wyzwaniom poznawczym procesy degeneracyjne przebiegają wolniej niż u zwierząt, które nie są wystarczająco stymulowane. Zasada, na której się to opiera, jest prosta. To, czego się nie wykorzystuje, ulega szybszej degeneracji, a zdolność uczenia się utrzymuje się dłużej dzięki regularnym bodźcom. Kluczowe znaczenie mają krótkie, regularne sesje trwające od pięciu do dziesięciu minut, powtarzane kilka razy dziennie, zamiast jednej długiej sesji. Na łatwym poziomie dobrze sprawdzają się dywaniki węchowe, ukrywanie karmy pod kubkami oraz proste zabawy w poszukiwanie przedmiotów w jednym pomieszczeniu.

Uczenie się nazw nowych zabawek, małych sztuczek, takich jak „łapka na krzyż", czy trening z tarczą staje się średnio trudne. Dużym wyzwaniem są zabawy w szukanie obejmujące kilka pomieszczeń, ćwiczenia z aportowaniem z wyborem lub proste zadania rozróżniania. Upewnij się, że Twój pies jest w stanie wykonać zadanie. Frustracja potęguje lęk i skłonność do unikania zadań. Lepiej zacząć od dwóch poziomów łatwiejszych i stopniowo zwiększać trudność, niż codziennie doprowadzać psa do granic wytrzymałości.

Aranżacja otoczenia i rutyny dla psów z demencją

Psy cierpiące na demencję czerpią ogromne korzyści z przewidywalności. Stałe pory posiłków, spacerów i snu zapewniają niezawodną strukturę dnia, która pomaga im się orientować. Radzę właścicielom, aby w miarę możliwości odkładali na później lub wprowadzali ostrożnie duże zmiany, takie jak przestawianie mebli, wyjazd na wakacje z opiekunem zwierząt czy przeprowadzka. W pomieszczeniach mieszkalnych na gładkich podłogach pomocne są antypoślizgowe dywaniki, ponieważ wiele psów w podeszłym wieku, gdy czują się niepewnie, traci dodatkowo pewność kroku.

Lampki nocne w korytarzu i sypialni ułatwiają orientację w nocy. Zapachowe punkty orientacyjne, takie jak znajomy woreczek z lawendą przy legowisku, pełnią rolę punktu odniesienia, gdy orientacja wzrokowa słabnie. Samo miejsce do spania powinno znajdować się w zasięgu słuchu opiekuna. Samotność w ciemnym pomieszczeniu wyraźnie potęguje lęk.

Leczenie farmakologiczne selegiliną i propentofiliną

W Europie stosowane są dwa substancje czynne. Selegilina, inhibitor MAO-B, zwiększa dostępność dopaminy i wykazuje dodatkowe działanie przeciwutleniające. Propentofyllina poprawia ukrwienie mózgu oraz właściwości reologiczne krwi, co jest szczególnie przydatne u psów o znacznie obniżonym poziomie aktywności i „zesztywniałym" wzorcu ruchowym.

Oba leki są dostępne wyłącznie na receptę, a dawkę ustala weterynarz w oparciu o masę ciała zwierzęcia i współistniejące schorzenia. Ważne są interakcje. Selegilina nie współdziała z lekami z grupy SSRI, tramadolem ani niektórymi lekami przeciwdepresyjnymi – należy to sprawdzić przed każdym połączeniem leków. Realistycznie rzecz biorąc, widoczną poprawę można oczekiwać dopiero po czterech do ośmiu tygodniach. Jeśli po tygodniu nie widać żadnych efektów, nie należy zniechęcać się i przerywać leczenia.

Krytyczna ocena naturalnych środków towarzyszących

Feromony psie (DAP) mogą przynieść odczuwalną ulgę w przypadku nocnego lęku i niepokoju – wyniki badań w tym zakresie są solidne. CBD cieszy się dużym zainteresowaniem, jednak jak dotąd brakuje wiarygodnych danych dotyczących demencji u psów. Odradzam samodzielne podawanie leków i zalecam konsultację z weterynarzem. Akupunktura i fizjoterapia nie oddziałują bezpośrednio na mózg, ale poprawiają ruchomość i jakość snu w przypadku chorób współistniejących, takich jak choroba zwyrodnieniowa stawów, a tym samym pośrednio łagodzą problemy behawioralne. Wszystkie te środki stanowią uzupełnienie podejścia wielokierunkowego – nie zastępują one jednak odpowiedniej diety, stymulacji ani, w razie potrzeby, leków.

Jak opanować nocne niepokój i wydawanie dźwięków

Żaden objaw nie stanowi dla właścicieli tak dużego obciążenia jak nocne wędrówki i szczekanie. Z praktyki wynika, że sprawdzone jest podejście stopniowe. Ostatni spacer zaplanuj późnym wieczorem, najlepiej z elementami wąchania – to męczy bardziej niż szybka runda. Lekki późny posiłek zawierający składniki bogate w tryptofan, takie jak indyk lub twaróg, wspomaga nocną produkcję serotoniny i melatoniny. Około godziny przed snem przyciemnij światło i konsekwentnie ogranicz hałas dochodzący z telewizora, kuchni lub ulicy.

W przypadku niepokoju spowodowanego stresem, po konsultacji z weterynarzem, jako środek wspomagający można stosować formułę uspokajającą firmy Vetura. Preparat ten łączy L-tryptofan i magnez z wybranymi ziołami, takimi jak waleriana, passiflora, melisa i chmiel. Rozpylacze feromonów stanowią w tym przypadku sensowny środek podstawowy (patrz sekcja dotycząca kształtowania środowiska).

I bądź ze sobą szczery. Jeśli cierpisz na chroniczne zmęczenie, w ciągu dnia brakuje ci też cierpliwości. Kto jednocześnie aktywne radzenie sobie ze stresem u psów Kto jest zainteresowany, znajdzie w artykule, do którego prowadzi link, praktyczne procedury, które można z powodzeniem połączyć z opieką nad osobami cierpiącymi na demencję.

Możesz bez ryzyka przetestować ten produkt dzięki naszej **60-dniowej gwarancji zwrotu pieniędzy**. Jeśli złożysz zamówienie przed godziną 15:00, zazwyczaj zostanie ono dostarczone już następnego dnia i będziesz mógł od razu skorzystać z produktu.

Przebieg i rokowania: trzy stopnie nasilenia demencji u psów

Z klinicznego punktu widzenia dzielimy zaburzenia funkcji poznawczych na trzy stopnie nasilenia: łagodny, umiarkowany i ciężki. W stadium łagodnym codzienne funkcjonowanie pozostaje w dużej mierze nienaruszone, a pojedyncze objawy pojawiają się sporadycznie. W przypadkach umiarkowanych regularnie występuje kilka objawów, a sen jest wyraźnie zaburzony. W stadium ciężkim orientacja jest w znacznym stopniu utracona, pies często nie rozpoznaje już znanych osób i wymaga całkowitej opieki. To, jak długo pies żyje po postawieniu diagnozy, zależy w dużym stopniu od chorób współistniejących. W mojej praktyce często obserwuję przebieg choroby trwający od jednego do trzech lat, sporadycznie też znacznie dłużej, jeśli wczesne leczenie wielokierunkowe przynosi efekty.

Ocena jakości życia i przygotowanie decyzji o eutanazji

Do oceny jakości życia chętnie korzystam ze zmodyfikowanej skali HHHHHMM (ból, głód, nawodnienie, higiena, szczęście, mobilność, więcej dobrych dni niż złych). Pomaga ona w uporządkowanej ocenie stanu Twojego psa nie tylko po pojedynczych nieprzespanych nocach, ale w perspektywie kilku dni i tygodni. Zwróć uwagę, czy ból da się opanować, czy Twój pies nadal chętnie je, pije wystarczającą ilość płynów, czy można go utrzymać w czystości, czy wykazuje radość z kontaktu lub wykonywania drobnych czynności rutynowych oraz czy nadal porusza się pewnie.

Rozmowa na temat opieki nad zwierzęciem w ostatnim okresie życia stanowi część odpowiedzialnej praktyki weterynaryjnej. Zaplanuj ją jako osobną wizytę. Podejmij tę decyzję świadomie i po odpowiednim przygotowaniu — wspólnie ze swoim weterynarzem, zanim sytuacja się pogorszy.

Aktualne badania w latach 2024–2026 oraz nowe międzynarodowe wytyczne

Na początku 2026 roku międzynarodowy zespół ekspertów (Canine Cognitive Dysfunction Syndrome Working Group) opublikował pierwsze światowe wytyczne dotyczące diagnozowania i monitorowania zespołu zaburzeń poznawczych u psów (Olby i in., JAVMA 2026). Po raz pierwszy ujednolicają one poziomy diagnostyczne oraz monitorowanie i tworzą spójną podstawę do klasyfikacji stopni nasilenia, opisanych w sekcji poświęconej przebiegowi i rokowaniu. W praktyce oznacza to wcześniejsze, bardziej spójne diagnozy oraz lepszą porównywalność wyników badań. Dla właścicieli oznacza to konkretnie, że weterynarze mogą obecnie szybciej postawić uzasadnioną diagnozę wstępną i zalecać bardziej spójne działania terapeutyczne.

Z punktu widzenia badań eksperymentalnych interesujące są podejścia związane z suplementacją NAD+, stosowaniem senolitów do celowego usuwania starzejących się komórek oraz terapiami komórkami macierzystymi przeciwko zmianom neurodegeneracyjnym. W centrum uwagi znajduje się również oś jelitowo-mózgowa, ponieważ mikrobiota najwyraźniej współreguluje procesy zapalne w mózgu. Wszystko to jest niezwykle interesujące, ale nie zostało jeszcze potwierdzone klinicznie. Podstawą pozostaje sprawdzona koncepcja czterech filarów, obejmująca odżywianie, stymulację, środowisko i leki.

Koszty, ubezpieczenie i profilaktyka: najczęściej zadawane pytania dotyczące demencji u psów

- Koszty i ubezpieczenie zdrowotne dla psów z CCD +
- Czy mogę zapobiec demencji związanej z wiekiem u mojego młodego psa? +
- Jak przebiega eutanazja w domu i jak przygotować się do rozmowy na ten temat? +

- Źródła i badania naukowe +

Ten Kompleks omega-3 dla psów na diecie wegańskiej został opracowany, aby zapewnić Twojemu psu niezbędne kwasy tłuszczowe.

O produkcie →

W magazynie: w **3-4** dni robocze u ciebie

Preparat uspokajający dla psów został opracowany, aby pomagać psom w sytuacjach stresu i lęku.

O produkcie →

W magazynie: w **3-4** dni robocze u ciebie

©2026 Vetura GmbH

Teksty na grafikach zostały przetłumaczone z języka niemieckiego z wykorzystaniem narzędzi AI, a następnie zredagowane i sprawdzone przez native speakera języka polskiego. Treść merytoryczna pozostała niezmieniona.

Informacje zawarte na tej stronie mają charakter ogólnych wskazówek i zostały starannie opracowane na podstawie dostępnych źródeł. Autorzy oraz operatorzy strony nie ponoszą odpowiedzialności za szkody materialne ani niematerialne powstałe w wyniku korzystania z przedstawionych informacji lub zaniechania korzystania z nich, jak również w wyniku wykorzystania informacji błędnych lub niekompletnych. Przedstawione tutaj produkty nie są lekami, lecz suplementami diety dla zwierząt lub produktami pielęgnacyjnymi. W związku z tym nie są przeznaczone do diagnozowania, leczenia, łagodzenia ani zapobiegania chorobom. Nie zastępują również porady lekarza weterynarii ani leków przepisanych przez lekarza weterynarii. W razie wątpliwości przed zastosowaniem produktu należy zawsze skonsultować się z lekarzem weterynarii.